

We zien de wereld niet zoals ze is, we zien de wereld zoals we zijn

Over waarneming (wat neem ik voor waar aan?)

Neutrale gedachten zijn onmogelijke, want alle gedachten bezitten kracht.

*Alles wat je ziet is het resultaat van je gedachten. En mijn gedachten zijn beelden die ik heb gemaakt.
(les 15 Een Cursus In Wonderen)*

Over de gehele wereld groeit de erkenning, dat we behoefte hebben aan een gevoel van innerlijke vervulling, dat we niet kunnen steunen op de uiterlijke tekenen van succes.

Als we iets van iemand of de wereld wensen te ontvangen en we krijgen dat niet, dan is het resultaat: spanning, die zich uit in frustratie, depressie, gevoelens van pijn, ziekte en dood.

De meesten van ons willen de pijn, de ziekte en frustraties heus wel kwijtraken, maar we willen tegelijkertijd ons oude beeld van onszelf vasthouden. Misschien draaien we in een kringetje rond, omdat we star vasthouden aan ons oude waardesysteem.

De wereld die zo krankzinnig lijkt, is het resultaat van ons waardestelsel dat niet goed werkt.

We mogen ons waardesysteem wijzigen, willen we de wereld anders kunnen waarnemen.

Laat het verleden wegglijden, ontwikkel je gevoel voor het nu en los de angst in je geest op.

Deze veranderende waarneming doet ons inzien dat we niet gescheiden zijn, maar altijd verbonden zijn geweest.

Wat je zegt ben jezelf.....Waarnemen kan op verschillende manieren en we doen dat meestal met behulp van onze vijf (of zes) zintuigen, onze hulpmiddelen bij waarnemen.

Waar reageren we nu eigenlijk op? Wat zien of horen we nu precies? Is dat objectief of bestaat dat niet en zien we meestal wat we denken te zien, omdat onze denkgeest (mind) al onze (on)bewuste gedachten, overtuigingen en emoties naar buiten projecteert? Wat gebeurt er dan als we anderen beoordelen, veroordelen? Dan zenden we in feite een boodschap over onszelf naar onszelf!

Wat we van anderen vinden, vinden we eigenlijk van onszelf.....*wat je zegt ben jezelf.*

Zowel het positieve, als het negatieve oordeel. Dat kan ons raken en ons verwarren. Wat helpt is mededogen naar jezelf en vergeving.

Krishnamurti: "Waarnemen zonder oordelen is de hoogste vorm van menselijke intelligentie".

Er is iets bijzonders met waarneming: we denken dat onze zintuigen prikkels van buiten af opvangen en decoderen. Het omgekeerde is het geval: mijn innerlijke wereld is de oorzaak van de uiterlijke: we projecteren ons denken (denkgeest) naar buiten en nemen die vervolgens waar.

Het lijkt alsof onze fysieke zintuigen informatie uit de buitenwereld doorvoeren naar ons verstand.

Onze innerlijke gemoedstoestand wordt daardoor beheerst door hetgeen we denken te ontvangen.

Het gevolg is dat we denken dat we op ons zelf staan; geïsoleerd, eenzaam in een onverschillige en verdeelde wereld. De buitenwereld zien we dan als de oorzaak voor onze gemoedrust en wij zijn het gevolg ervan. **Dit is precies verkeerd om gedacht!**

Wat als we kunnen aannemen, dat wát we zien wordt bepaald door onze gedachten.

Onze gedachten zijn dan de oorzaak en wat we waarnemen het gevolg.

> Dan heeft het geen zin de wereld en haar bewoners de SCHULD te geven van alles wat we ervaren aan ellende en pijn!

> **Dan is het mogelijk om waarneming te beschouwen als een SPIEGEL en niet als een feit.**

Onze geest kunnen we zien als een filmcamera, die onze innerlijke toestand projecteert op de wereld:

-als onze geest vol is van verwarrende gedachten, zien we een wereld als iets wat ons overstuur maakt.

-als onze geest vredig is, lijken de wereld en haar bewoners vredelievend.

Elke ochtend hebben we de keus:

een vriendelijke wereld zien door een bril die alles weg filtert, behalve de Liefde.

ECIW stelt, dat we zelf bepalen hoe de wereld eruit ziet. We zijn een schepping van God, oneindig creatief. Als angst kijkt, als ik verkies vanuit angst te kijken, als een ego, dan zie ik een angstwereld met alle narigheid. Verkies ik anders te kijken, vanuit Liefde, dan zie ik een wereld die vervuld is van liefde. Dus hoe kijk ik naar alles om me heen en in mezelf? Met afwijzing, oordelen, schuld, verwijt etc. of met Liefde? Ik ben zelf de oorzaak van welke wereld ik zie; kijk ik met mijn beperkte blik als ego of vanuit innerlijke vrede en Liefde, dat wat ik in wezen ben?

Ik ben vastbesloten **anders** naar de wereld te kijken.

Binnen ECIW is "het wonder" een omslag in waarneming. We zien dan met "andere ogen"; niet met de ogen van het lichaam (die de wereld en alles erin ziet in het licht van illusies), maar met de ogen van onze ware Zelf, die Liefde is. Dit wordt ook ware visie genoemd. Het enige wat voor visie nodig is, is ons besluit om te zien. Wat we verlangen zullen we zien. En je mag vertrouwen dat liefde...liefde voortbrengt!

Binnen het bewustwordingsproces met welke bril op we de wereld en alles erin waarnemen, zijn onze gevoelens een belangrijke graadmeter. Kijken vanuit ego, angst levert onprettige gevoelens op en kijken vanuit Liefde levert vrede, vreugde, kracht, positiviteit etc. op. Wat wil je?

Door vergeven kunnen we onze waarnemingen veranderen en onze angsten, veroordelingen en grieven loslaten.

Elke waarneming die geen Liefde weerspiegelt is een foute waarneming.

Door vergeven kunnen we onze verkeerde waarneming (laten) corrigeren; het maakt dat we in anderen en onszelf alleen de Liefde zien en niets anders.

Willen we vastberaden streven naar innerlijke vrede, dan moeten we een wereld waarnemen waarin iedereen onschuldig is. **Hoe kunnen we anderen anders bekijken?**

> beginnen met alles uit het verleden als *onbelangrijk* te beschouwen, behalve de liefde die we hebben ondervonden

> we kunnen de wereld bekijken door de bril van liefde en niet door die van angst; we zien de positieve kanten van mensen (en niet hun zwakheden)

> blijven bedenken, dat wat ik in de buitenwereld zie een weerspiegeling is van wat ik eerst in mijn eigen denkkeest heb waargenomen (ik projecteer ALTIJD díe gedachten, gevoelens en zienswijzen die mij bezighouden op de wereld).